

Nya Testamentet

Svenska Standardbibeln

Nya Testament: Svenska Standardbibeln

© 2026 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Utgivande förlag:

XP Media

Box 4

24727 Genarp

www.xpmedia.org

Sättning: Esa Tantt

Omslag: Kristoffer Gustavsson

Typsnitt: Minion Pro 10 pkt

Tryck: Tallinn, 2026

ISBN: 978-91-989753-4-5

Innehåll

Förord	5
Evangelium enligt Matteus	11
Evangelium enligt Markus	65
Evangelium enligt Lukas	99
Evangelium enligt Johannes	156
Apostlagärningarna	195
Till romarna	248
Till korinthiserna: Första brevet	269
Till korinthiserna: Andra brevet	289
Till galaterna	302
Till efesierna	309
Till filipperna	316
Till kolosserna	321
Till thessalonikerna: Första brevet	326
Till thessalonikerna: Andra brevet	331
Till Timotheos: Första brevet	334
Till Timotheos: Andra brevet	340
Till Titus	344
Till Filemon	347
Till hebreerna	349
Jakobs brev	365
Petrus första brev	371
Petrus andra brev	377
Johannes första brev	381
Johannes andra brev	387
Johannes tredje brev	388
Judas brev	389
Johannes uppenbarelse	391

Förord

De ord som jag har talat till er är Ande och är liv...

Himlen och jorden ska förgå.

Men mina ord ska aldrig förgå.

(Joh 6:63, Matt 24:35)

I tvåtusen år har Bibelns ord varit grundval för den kristna kyrkans lära och liv. Dess ord har höglästs och utlagts i församlingar och studerats och memorerats i enskild läsning, till vägledning för livets vandring och hopp inför evigheten.

Den som vill fördjupa sig i Nya testamentet och inte behärskar dess grundspråk är hänvisad till översättningar. Äldre bibelöversättningar har i stor utsträckning överfört från grekiskan ord för ord. Framträdande exempel som fortfarande refereras till är Normalupplagan från 1883 och Helge Åkesons översättning från 1889. Under 1900-talet började man istället anslå en mer lättläst idiomatisk stil som förklarar textens innehåll tanke för tanke. Det är en god hjälp in i Bibelns värld, men många läsare efterfrågar en mer ordagrann närkontakt med de ursprungliga orden – för studiet, för textutläggningen, för trons trygghet.

Svenska Standardbibeln (STB) är framtagen för den som söker en ordagrann bibelöversättning, så nära grundtexten det rimligt går utan att själv lära sig grekiska. Den följer en översättningsprincip av formell ekvivalens, där originaltextens form, ordföljd och grammatiska struktur i hög grad återspeglas i den svenska texten. Dess stramare stil kontrasterar mot den lättlästhet och naturlighet som ofta präglar en idiomatisk översättning, som exempelvis den utgivande stiftelsens huvudöversättning Svenska Folkbibeln. En ordagrannare text som närmare följer bibelförfattarnas egen tankeordning kan dock ge en tydligare överblick över framställningens flöde. Med detta framträder också varje bibelförfattares personliga stil, från Markus spontana vardaglighet till Paulus livfullhet och Johannes enkelhet och djup.

Svenska Standardbibeln söker återge varje ord från grundtexten, varken mer eller mindre. Ibland kan detta ge ett mångordigt intryck, särskilt i dialoger, jämfört med idiomatiska översättningar som klipper bort ord som bedömts överflödiga så att "svarade och sade till dem" blir "svarade" (Mark 6:37, SFB). Oftare framstår dock Svenska Standardbibeln som korthuggen och koncis, liksom grundtexten själv, utan förklarande omskrivningar. I de fall enstaka förtydligande ord har skjutits in är dessa markerade i **blekgrått** för att visa att de saknar motsvarighet i originalet och kan tänkas bort vid tolkning av texten. I övrigt har tydliggörande ingrepp i texten undvikits, och läsaren får möta grundtextens utmaningar som plötsliga tempusväxlingar mellan dåtid och dramatiserande historisk presens (t ex Mark 3:13), och subjektswäxlingar där endast sammanhanget klargör vem som gör vad (t ex Matt 8:2-3). Grundtextens egenheter putsas inte bort som i idiomatiska översättningar utan återges ord för ord, som "bröstvårterna" hos Jesus (Upp 1:13) och att Maria blev "havande i magen" (Luk 1:31).

Meningarna är i breven ofta längre och mer komplexa än vad som är invant i modern svenska, utifrån den grekiska brevstilens konventioner. I berättande texters dialoger kan satserna snarare framstå som korthuggna. Då bibelhandskrifterna saknar skiljetecken är det på många ställen en tolkningsfråga var man ska sätta kommatecken eller punkt. I dessa fall har kortare meningar prioriterats för begriplighet.

Grekiskans fria ordföljd låter författaren lägga betoning genom framflyttning av önskad satsdel närmare början, och detta har i många fall kunnat återspeglas även i svensk översättning. Ibland har ordföljden vänts genom ett tillagt inledande "Det är". Där det varit möjligt har grundtextens ordningsföljd mellan satsdelarna återgetts, ibland med undantag av verbet som behövt flyttas till sin rätta position enligt svenskans regler. Efterställda genitiver har ofta återgetts med svensk prepositionsfras ("nycklarna till döden" istället för "dödens nycklar", Upp 1:18). Generellt har annars grundtextens grammatiska kategorier överförts utan förenklande omskrivningar, som "bevisning av hans rättfärdighet" istället för omvandling till verb med att "visa" (Rom 3:25).

Målet har varit att i möjligaste mån sätta den mångbottnade grundtexten i bibelläsarens händer och överlåta tolkningen åt läsaren själv. Det är naturligtvis en omöjlighet att överföra grundtextens alla nyanser, då språken är relativt olika och det ofta kan finnas flera sätt att återge grundtexten som vart och ett är korrekt i sig självt. Vissa anpassningar har gjorts för läsbarhetens skull, som att representera particip med och-fraser, men den som läser grekiskan ska ändå kunna se var och en av dess konstruktioner återspeglade på ett eller annat sätt i den svenska bibeltexten.

I sina ordval söker Svenska Standardbibeln vara en dubbelt konkordant översättning, där var och en av Nya testamentets drygt 5400 grekiska glosor är kopplade till sin unika svenska standardöversättning, samtidigt som varje svenskt ord i möjligaste mån används för endast ett och samma grekiska ord. Detta hjälper läsaren att följa associationer genom bibelböckerna och lära känna varje ord utifrån dess inombibliska användning, samt se det grekiska bakomliggande ordet och utforska dess betydelser i ett lexikon som hör till översättningen, där också en undantagslista specificeras över de svenska ord som för klarhetens skull behövt knytas till mer än ett grekiskt ord.

Stor möda har lagts på att väga och vaska fram varje sådan svensk standardöversättning, och det svenska språkets ordförråd har tänjts till bristningsgränsen i jakt på unika synonymer. Ibland har det varit möjligt att transkribera till ett motsvarande svenskt ord, som "extas" och "eon". I andra hand har valts en etymologisk översättning utifrån grundtextordets element, som "tillsyningsman" för *episkopos*, där en transkriberande återgivning med "biskop" skulle föra med sig senare tiders associationer på ett missvisande sätt. I tredje hand har det översatts efter funktionell betydelse, där exempelvis en grekisk *paidagogós* varken är en undervisande "pedagog" eller en lättsam "barnledare" utan en sträng "uppfostrare" (Gal 3:24). I några undantagsfall har rena nyord myntats, som "fasttjänare" istället för det smala och förnedrande "slav", och "eonisk" som mer än "evig" leder tanken till den kommande messianska eonen (Luk 18:30).

Ord som bedömts vara alltför ålderdomliga eller alltför stilbrytande har så vitt det gått undvikits, men för att återge den synonymrika grekiskan samsas såväl "tadla" som "trigga" sida vid sida i Svenska Standardbibelns ordförråd.

Det har varit en strävan att återge grekiskan så som den bör ha förståtts av Nya testamentets ursprungsmottagare i första århundradets kristna församlingar. Bilden kompliceras visserligen av att evangelierna i sig åtminstone delvis utgör en grekisk återgivning av ord som en gång bör ha uttalats på hebreiska eller arameiska. Johannes Döparens "Ändra sinne!" (Matt 3:3) och ängeln Gabriels "Gläd dig" (Luk 1:28) är ordagranna översättningar av den grekiska bibeltextens *metanoëite* och *chaïre*, men dessa skulle i sin tur kunna vara evangelistens fria översättningar av ett ursprungligt *shúvu* (vänd om) och *shalóm* (frid). Svenska Standardbibeln spekulerar dock inte i detta utan fokuserar på att troget återge de grekiska lydelser som finns bevarade i bibelhandskrifterna.

Som grundtext har använts den 29:e utgåvan av Nestle-Alands *Novum Testamentum Graece*, allmänt använd av bibelvetare, medan ett rikt urval av alternativa handskriftsvarianter redovisas i fotnoter, tillsammans med övriga möjliga översättningsalternativ.

Ett särdrag från de antika bibelhandskrifterna som har lyfts fram i Svenska Standardbibeln är *nomina sacra*, kontraherade markeringar av vissa namn som gudomliga och särskilt vördnadsvärda. Redan från de äldsta bevarade bibelmanuskripten markeras namnen GUD, HERREN, JESUS och KRISTUS på detta sätt. Dessa namn har i många svenska biblar i Luthers efterföljd fram till slutet av 1800-talet markerats med två stora begynnelsebokstäver (GÜdh, HÉrre, JÉsus), och de indikeras nu igen i Svenska Standardbibeln med tydligt kommunicerande KAPITÄLER. Markeringarna anses utgöra ett grafiskt uttryck för kyrkans tro på HERREN JESUS KRISTUS som likställd med GUD. Förekomster som syftar på falska gudar (t ex Apg 7:43), mänskliga herrar (t ex Apg 25:26) och andra som råkar heta Jesus (t ex Kol 4:12) saknar i regel sådan markering i handskrifterna.

Även om Svenska Standardbibelns översättare står i den kristna kyrkans bekännelse av den helige Ande som "Herren och livgivaren", Gudomens tredje person, har troheten mot den strikt ordagranna översättningsprincipen föranlett att Anden refereras till som "den", eftersom Anden i grekiskan omtalas i neutrum, liksom Jesusbarnet kallas "det" (Matt 2:13). Där grundtexten saknar bestämd artikel återges det på svenska med obestämd form, som "helig Ande" (Matt 1:21).

När det gäller genushantering söker Svenska Standardbibeln spegla grundtextens bruk. De första bibelläsarna i Nya testamentets församlingar var "både män och kvinnor", som Lukas ofta betonar (t ex Apg 5:14). I såväl grekiskan som hebreiskan, liksom även i t ex spanskan idag, tilltalas en blandad skara med maskulint genus där ingående kvinnor uppfattar sig underförstått inkluderade: "För alla är ni GUDS söner genom tron i KRISTUS JESUS... finns inte man och kvinna. För alla är ni ett i KRISTUS JESUS" (Gal 3:26-28). Allmängiltiga utsagor böjs generellt i maskulinum, liksom även själva ordet "människa". I den svenska översättningen har dock ordet "syskon" använts som översättning av *adelfoi* (traditionellt "bröder") när det syftar på den kristna församlingens blandade skara.

De grekiska och hebreiska personnamnen har transkriberats så som de skrivs i grundtexten, som profeten Esaias och Mariam Magdalén från staden Magdala, efter samma mönster som Jesus nazarén från Nazareth. Undantag har för tydlighetens skull gjorts för latinska namn som Cornelius (Kornelios) och en handfull ofta förekommande namn som Mose (Moyses) och Petrus (Petros).

Som brukligt är har sammanfattande mellanrubriker infogats på lämpliga ställen i bibeltexten för att hjälpa till överblick och orientering. De har gråmarkerats för att visa att de liksom vers- och kapitelsiffror inte hör till grundtexten och inte är avsedda att styra läsarens tolkning.

Till översättningen hör också ett begränsat urval av fotnoter, stramt hållna till faktauppgifter enligt följande kategorier:

- Annan möjlig översättning ("Eller...")
- Variation mellan olika bibelmanuskript ("Andra handskrifter...")
- Källa till citat (från Gamla testamentet eller övriga skrifter)
- Översättning av transkriberat ord från hebreiska, arameiska eller latin
- Förklaring av antika mått, mynt och vikter

Generellt har det alternativ på översättning eller handskriftsvariant som satts i fotnot bedömts som sekundärt jämfört med det som står i den översatta bibeltexten. Ett ord eller uttryck som i texten omges av [klamrar] saknas i en del viktiga handskrifter och grundtextutgivarna anser sig därför inte kunna avgöra ifall det fanns med i originaltexten eller ej. Ofta blir det i sak ingen skillnad i betydelse och varianten markeras då inte i fotnot. Avsnitt inom [[dubbla klamrar]] anses allmänt inte höra till ursprungstexten, men inkluderas av tradition då de återfinns i samtliga senare handskrifter.

En strikt litteral översättning som Svenska Standardbibeln kan upplevas som osmidig och kärv, och fordrar en intresserad läsare som söker något djupare än en behaglig och lättflytande läsupplevelse. Rytmen och språkljudsharmonier har inte varit högsta prioritet, men har funnits i åtanke med den lilla rörelsefrihet som återstår när både ordföljd och ordval i hög grad varit styrda av grundtextens krav.

Det är utgivarnas förhoppning att läsaren genom denna enkla översättning ska uppfatta något av den strålande skönheten i den grekiska grundtextens klarhet och föras till djupare insikter i mötet med Jesu och apostlarnas ord. Den överlämnas med varm hand till den svenska bibelläsande kristenheten, i tacksamhet till Gud och med bön om hans välsignelse över varje läsare.

Stiftelsen Svenska Folkbibeln

NYA TESTAMENTET

Evangelium enligt Mattheus

Jesu släkttavla

1 ¹Ursprungsbok för JESUS KRISTUS, Davids son, Abrahams son:

²Abraham avlade Isaak,
och Isaak avlade Jakob,
och Jakob avlade Juda och hans bröder.

³Och Juda avlade Pares och Zara genom Thamar.

Och Pares avlade Hesrom,

och Hesrom avlade Aram,

⁴och Aram avlade Aminadab,

och Aminadab avlade Naasson,

och Naasson avlade Salmon.

⁵Och Salmon avlade Boes genom Rachab,

och Boes avlade Jobed genom Ruth,

och Jobed avlade Jessai,

⁶och Jessai avlade David, kungen.

Och David avlade Solomon genom henne som varit Urias.

⁷Och Solomon avlade Roboam,

och Roboam avlade Abia,

och Abia avlade Asaf,

⁸och Asaf avlade Josafat,

och Josafat avlade Joram,

och Joram avlade Ozia,

⁹och Ozia avlade Joatham,

och Joatham avlade Achaz,

och Achaz avlade Hezekia,

¹⁰och Hezekia avlade Manasse,

och Manasse avlade Amos,

och Amos avlade Josia,

¹¹och Josia avlade Jechonia och hans bröder

vid förflyttningen till Babylon.

¹²Och efter förflyttningen till Babylon avlade Jechonia Salathiel,

och Salathiel avlade Zorobabel,

¹³och Zorobabel avlade Abihud,

och Abihud avlade Eljakim,

och Eljakim avlade Azor,

¹⁴och Azor avlade Sadok,

och Sadok avlade Achim,
 och Achim avlade Elihud,
¹⁵och Elihud avlade Eleazar,
 och Eleazar avlade Matthan,
 och Matthan avlade Jakob,
¹⁶och Jakob avlade Josef, Marias man.

Av henne föddes JESUS som kallas KRISTUS.

¹⁷Alltså är alla släkten från Abraham till David fjorton släkten, och från David till Babylonförflyttningen fjorton släkten, och från Babylonförflyttningen till KRISTUS fjorton släkten.

Jesu födelse

¹⁸Och för JESUS KRISTUS var ursprunget så: när hans mor Maria hade blivit trolovad med Josef, innan de hade kommit samman, befanns hon havande i magen av helig Ande. ¹⁹Men Josef, hennes man som var rättfärdig och inte ville exponera henne, beslöt sig för att i hemlighet förskjuta henne.

²⁰Men när han reflekterade över detta, se: en HERRENS ängel i en dröm visade sig för honom och sade: ”Josef, Davids son! Du ska inte frukta att ta emot Maria som din hustru. För det som är avlat i henne är av helig Ande. ²¹Och hon ska föda en son, och du ska kalla hans namn JESUS. För han ska frälsa sitt folk från deras synder.”

²²Och detta hela har hänt för att det skulle uppfyllas som var sagt av HERREN genom profeten, som sade:

²³*Se, jungfrun ska vara havande i magen och föda en son.*

Och man ska kalla hans namn Emmanuel,

vilket är översatt: *Med oss GUD.*

²⁴Och Josef reste sig från sömnen och gjorde som HERRENS ängel hade förordnat för honom. Och han tog emot sin hustru, ²⁵och han kände henne inte förrän hon hade fött en son. Och han kallade hans namn JESUS.

Mager från öst

2 ¹Men när JESUS var född i Bethlehem i Judeen under kung Herodes dagar, se: mager från öst kom fram till Jerusalem ²och sade: ”Var är han som är född judarnas kung? För vi har sett hans stjärna i Östern och har kommit för att tillbe honom.”

³Men när kung Herodes hörde det blev han oroad, och hela Jerusalem med honom. ⁴Och han samlade alla överstepräster och skriftlärda från folket och efterhörde från dem var KRISTUS föds. ⁵Och de

sade till honom: ”I Bethlehem i Judeen. För så är skrivet genom profeten:

*6Och du, Bethlehem i Juda land,
är alls inte minst bland Juda styresmän.
För från dig ska utgå en styrande
som ska vara herde för mitt folk Israel.”*

⁷Då kallade Herodes i hemlighet på magera och preciserade från dem tiden för stjärnan som visade sig. ⁸Och han skickade dem till Bethlehem och sade: ”Gå och hör er noga för om barnet. Och då ni funnit, meddela mig så att även jag kan komma och tillbe honom.”

⁹Och de lyssnade till kungen och gick. Och se, stjärnan som de såg i Östern gick före dem, tills den kom och stod ovanför där barnet var.

¹⁰Och när de såg stjärnan, glädde de sig med mycket stor glädje. ¹¹Och de gick in i huset och såg barnet med Maria, hans mor, och de föll ner och tillbad honom. Och de öppnade sina skattgömmor och frambar till honom äregåvor: guld och olibanum och myrra. ¹²Och sedan de fått uppenbarelse i en dröm att inte vända tillbaka till Herodes, blev det på en annan väg de drog sig undan till sin trakt.

Flykten till Egypten

¹³Men när de hade dragit sig undan, se: en HERRENS ängel visar sig i en dröm för Josef och säger: ”Res dig, ta med barnet och dess mor och fly till Egypten! Och var där tills jag säger till dig. För Herodes kommer att söka efter barnet för att förgöra det.”

¹⁴Och han reste sig, tog med barnet och dess mor i natten och drog sig undan till Egypten. ¹⁵Och han var där fram till Herodes frånfälle, för att det skulle uppfyllas som var sagt av HERREN genom profeten, som sade: *Ur Egypten kallade jag min son.*

Herodes barnamord

¹⁶Då såg Herodes att han blivit förlöjligad av magera, och han blev väldigt rasande. Och han sände ut och avrättade alla gossarna i Bethlehem och i hela dess område från två år och neråt, enligt den tid som han hade preciserat från magera. ¹⁷Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia, som sade:

*18En röst i Rama hördes, gråt och klagan stor:
Rachel som grät över sina barn.
Och hon ville inte bli tröstad, för de finns inte.*

Tillbaka till Israels land

¹⁹Men när Herodes hade avlidit, se: en HERRENS ängel visar sig i en dröm för Josef i Egypten ²⁰och säger: ”Res dig, ta med barnet och dess mor och gå till Israels land. För de är döda, de som sökte barnets själ.”

²¹Och han reste sig och tog med barnet och dess mor och kom in i Israels land.

²²Men när han hörde att Archelaos regerar Judeen istället för sin far Herodes, fruktade han för att gå bort dit. Och sedan han fått uppenbarelse i en dröm, drog han sig undan till bygderna i Galileen. ²³Och han gick och bosatte sig i en stad som kallas Nazaret, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeterna: att nazoré ska han kallas.

Johannes Döparens förkunnelse

3 ¹Och i de dagarna kommer Johannes Döparen fram och förkunnar i Judeens ödemark ²[och] säger: ”Ändra sinne! För himlarnas rike är nu nära.” ³För denne är den som är sagd genom profeten Esaias, som sade:

En ropandes röst i ödemarken:

Bered HERRENS väg! Gör raka hans stigar!

⁴Och själv hade Johannes sin klädsel av kamelhår och ett läderbälte om sin höft, och hans föda var gräshoppor och vildhonung. ⁵Då gick man ut till honom, Jerusalem och hela Judeen och hela trakten runt Jordan, ⁶och de döptes i Jordanfloden av honom, erkännande sina synder.

⁷Men när han såg många av fariseerna och saddukeerna komma till hans dop, sade han till dem: ”Huggormsyngel! Vem har visat er att fly från den kommande vreden? ⁸Gör då frukt värdig sinnesändringen. ⁹Och tänk er inte att säga inom er: Som far har vi Abraham. För jag säger er att GUD ur dessa stenar kan resa upp barn åt Abraham. ¹⁰Och redan ligger yxan mot trädens rot. Varje träd som inte gör god frukt huggs alltså bort och kastas i eld.

¹¹Jag döper er i vatten till sinnesändring. Men den som kommer efter mig är starkare än jag, och jag är inte förtjänt att bära hans sandaler. Han ska döpa er i helig Ande och eld. ¹²Hans kastskovel är i hans hand, och han ska rensa sin tröskplats och samla sitt vete in i ladan. Men agnarna ska han bränna upp med osläckbar eld.”

Jesu dop

¹³Då kommer JESUS dit från Galileen till Jordan hos Johannes för att döpas av honom. ¹⁴Men Johannes började hindra honom och sade: ”Jag har behov av att döpas av dig. Och du kommer till mig?” ¹⁵Men

2:23 profeterna... nazoré Troligen anspelning på netzer (”telning”, Jes 11:1, Jer 23:5) och ”nazir” (Dom 13:5)
3:2 Ändra sinne Eller ”Omvänd er” (även i 4:17) • 3:3 Jes 40:3 • 3:3 röst i ödemarken: Bered Eller ”röst:
I ödemarken, bered”

JESUS svarade och sade till honom: "Tillåt **det** nu. För så är det anständigt för oss att uppfylla all rättfärdighet." Då tillät han honom.

¹⁶Och döpt steg JESUS direkt upp ur vattnet, och se: **då** öppnades [för honom] himlarna, och han såg GUDS Ande komma ner som en duva [och] komma över honom. ¹⁷Och se, en röst från himlarna som sade: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag funnit behag."

Jesus prövad av djävulen

4 ¹Sedan fördes JESUS upp till ödemarken av Anden för att prövas av djävulen. ²Och när han hade fastat fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han **till** sist hungrig. ³Och fram kom frestaren och sade till honom: "Om du är GUDS Son, säg att dessa stenar ska bli bröd." ⁴Men han svarade och sade: "Det är skrivet: *Inte bara på bröd ska människan leva, utan på varje ord som utgår genom GUDS mun.*"

⁵Då tar djävulen med honom till den heliga staden, och han ställde honom på templets vinge ⁶och säger till honom: "Om du är GUDS Son, kasta dig ner! För det är skrivet att: *Sina änglar ska han påbjuda om dig, och på händer ska de lyfta dig så att inte du stöter din fot mot en sten.*" ⁷Då sade honom JESUS: "Åter är det skrivet: *Du ska inte pröva ut HERREN din GUD.*"

⁸Åter tar djävulen med honom till ett väldigt högt berg och visar honom världens alla riken och deras härlighet, ⁹och han sade till honom: "Allt detta ska jag ge dig, om du faller **ner** och tillber mig." ¹⁰Då säger honom JESUS: "Bege dig, Satan! För det är skrivet: *HERREN din GUD ska du tillbe, och bara honom ska du dyrka.*"

¹¹Då lämnar honom djävulen, och se: änglar kom fram och betjänade honom.

Jesus i folkslagens Galileen

¹²Men när han hörde att Johannes hade blivit utlämnad, drog han sig undan till Galileen. ¹³Och han lämnade Nazara **och** kom och bosatte sig i Kafarnaum vid havet, i Zabulons och Nefthalims område, ¹⁴för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Esaias, som sade:

¹⁵*Zabulons land och Nefthalims land,
havsvägen, andra sidan Jordan, folkslagens Galileen:*

¹⁶*det folk som sitter i mörker har sett ett stort ljus,
och för dem som sitter i dödens trakt och skugga
har ett ljus gått upp, för dem.*

¹⁷Från då började JESUS förkunna och säga: "Ändra sinne! För himlarnas rike är **nu** nära."

Jesu första lärjungar

¹⁸Och vandrande längs Galileens hav såg han två bröder, Simon som kallas Petrus och Andreas hans bror, som kastade kastnät i havet. De var nämligen fiskare. ¹⁹Och han säger till dem: "Kom efter mig, och jag ska göra er till människofiskare." ²⁰Och direkt lämnade de näten och följde honom.

²¹Och han gick framåt därifrån och såg två andra bröder, Jakob Zebedaios son och Johannes hans bror, i båten med Zebedaios sin far, förfärdigande sina nät. Och han kallade dem, ²²och direkt lämnade de båten och sin far och följde honom.

Jesus förkunnar i Galileen

²³Och han drog omkring i hela Galileen, och han undervisade i deras synagogor och förkunnade evangeliet om riket och botade varje åkomma och varje klenhet bland folket. ²⁴Och det gick ut hörsägen om honom i hela Syrien, och man förde fram till honom alla som hade det illa i olika åkommor och var ansatta av plågor, [och] demoniserade och månsjuka och förlamade, och han botade dem. ²⁵Och det följde honom stora skaror från Galileen och Dekapolis och Jerusalem och Judeen och andra sidan Jordan.

JESU BERGSPREDIKAN (Kap 5-7)

Saligprisningarna

5 ¹Och när han såg skarorna gick han upp till berget, och när han satte sig kom hans lärjungar fram till honom. ²Och han öppnade sin mun och började undervisa dem och sade:

³"Saliga de fattiga i anden! För deras är himlarnas rike.

⁴Saliga de som sörjer! För de ska bli tröstade.

⁵Saliga de milda! För de ska ärva landet.

⁶Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten!

För de ska bli mättade.

⁷Saliga de barmhärtiga! För de ska få barmhärtighet.

⁸Saliga de som är rena i hjärtat! För de ska se GUD.

⁹Saliga de som är fridsskapare! För de ska kallas GUDS söner.

¹⁰Saliga de som förföljs för rättfärdighets skull!

För deras är himlarnas rike.

¹¹Saliga är ni när de kritiserar er och förföljer och säger allt ont mot er [ljugande] för min skull. ¹²Gläd er och jubla, för er lön är stor i himlarna. För så förföljde de profeterna före er.

Salt och ljus

¹³Ni är jordens salt. Men om saltet blir kraftlöst, med vad ska det saltas? Till intet mäktar det mer, utom att kastas ut och trampas ner av människorna.

¹⁴Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas som ligger ovanpå ett berg. ¹⁵Inte heller tänder man en lampa och sätter den under skäppan. Nej, på lampstället, och den skiner för alla i huset. ¹⁶Så ska ert ljus skina inför människorna, så att de ser era goda gärningar och ärar er Far i himlarna.

Jesus och lagen

¹⁷Anta inte att jag har kommit för att upplösa lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upplösa, utan uppfylla. ¹⁸För amen, jag säger er: Förrän himlen och jorden förgår ska aldrig ens ett jota eller streck förgå från lagen, förrän allt har skett.

¹⁹Den som alltså upplöser ett av dessa minsta bud och lär människor så, ska kallas minst i himlarnas rike. Men den som gör och lär ut, denne ska kallas stor i himlarnas rike. ²⁰För jag säger er att om inte er rättfärdighet överflödar mer än de skriftlärdas och fariseernas, kommer ni aldrig in i himlarnas rike.

Mord och vrede

²¹Ni har hört att det blev sagt till de urtida: *Du ska inte mörda*. Och den som mördar blir straffskyldig inför domen. ²²Men jag säger er att var och en som vredgas på sin broder blir straffskyldig inför domen. Och den som säger till sin broder: *Raká*, blir straffskyldig inför Sanhedrin. Och den som säger: *Dåre*, blir straffskyldig in i eldens Gehenna.

²³Om du alltså frambär din äregåva vid altaret, och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, ²⁴lämna där din äregåva framför altaret och bege dig först *och* bli försonad med din broder. Och kom sedan och frambär din äregåva.

²⁵Var välsinnad med din motpart fort, medan du är med honom på vägen, så att inte motparten överlämnar dig till domaren, och domaren till undertjänaren och du kastas i fängelse. ²⁶Amen, jag säger dig: Du kommer aldrig ut därifrån förrän du betalt den sista quadranten.

Äktenskapsbrott

²⁷Ni har hört att det blev sagt: *Du ska inte begå äktenskapsbrott*. ²⁸Men jag säger er att var och en som ser på en kvinna för att åtrå henne har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta. ²⁹Och om ditt högra öga skandaliserar dig, ta ut det och kasta ifrån dig! För det

5:15 *skäppan* Lat. *modius*, mått om ca 9 liter • 5:21 2 Mos 20:13 • 5:22 *vredgas* Andra handskrifter: "vredgas i onödan" • 5:22 *Raká* Arameiska för "tom" • 5:26 *quadranten* 1/64 denar (dagslön)
5:27 2 Mos 20:14

gagnar dig att en av dina lemmar går förlorad och inte hela din kropp kastas i Gehenna. ³⁰Och om din högra hand skandaliserar dig, hugg bort den och kasta ifrån dig! För det gagnar dig att en av dina lemmar går förlorad och inte hela din kropp går bort till Gehenna.

³¹Och det blev sagt: *Den som förskjuter sin hustru ska ge henne skilsmässa.* ³²Men jag säger er att var och en som förskjuter sin hustru, förutom med anledning av utukt, gör att hon begår äktenskapsbrott. Och den som gifter sig med en förskjuten kvinna begår äktenskapsbrott.

Ja och nej

³³Åter har ni hört att det blev sagt till de urtida: *Du ska inte svära falskt, utan du ska infria till HERREN dina eder.* ³⁴Men jag säger till er att inte svära alls: varken vid himlen, för den är GUDS tron, ³⁵eller vid jorden, för den är hans fötters fotpall, eller vid Jerusalem, för det är den store Kungens stad. ³⁶Inte heller vid ditt huvud ska du svära, för du kan inte göra ett hårstrå vitt eller svart. ³⁷Utan ert ord ska vara ja, ja – nej, nej. Och det som är mer än detta är från det onda.

Älska era fiender

³⁸Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand.* ³⁹Men jag säger till er att inte stå emot det onda. Nej, den som örfilar dig på [din] högra kind, vänd mot honom även den andra. ⁴⁰Och åt den som vill gå inför rätta med dig och ta din tunika, lämna honom även manteln. ⁴¹Och den som rekvirerar dig för en mil, bege dig med honom två. ⁴²Åt den som ber dig ska du ge, och från den som vill låna av dig ska du inte vända dig bort.

⁴³Ni har hört att det blev sagt: *Du ska älska din nästa* och hata din fiende. ⁴⁴Men jag säger er: Älska era fiender och be för dem som förföljer er, ⁴⁵så att ni blir söner till er Far i himlarna. För sin sol låter han gå upp över onda och goda, och det regnar över rättfärdiga och orättfärdiga.

⁴⁶För om ni älskar dem som älskar er, vad för lön har ni? Gör inte även tullindrivarna detsamma? ⁴⁷Och om ni hälsar bara era syskon, vad gör ni som är mer? Gör inte även de av folkslagen detsamma? ⁴⁸Ni ska alltså vara fullkomliga, såsom er himmelske Far är fullkomlig.

Rätt givande

6 ¹[Men] akta så att ni inte gör er rättfärdighet inför människorna, för att skådas av dem. Annars har ni ingen lön hos er Far i himlarna. ²När du gör en allmosa ska du alltså inte basunera framför dig,

5:31 5 Mos 24:1 • 5:32 *hon begår äktenskapsbrott* Eller "äktenskapsbrott begås med henne"

5:33 2 Mos 20:7, 3 Mos 19:12, 4 Mos 30:3, 5 Mos 23:21 • 5:37 *det onda* Eller "den onde" (även i 5:39, 6:13)

5:38 2 Mos 21:24 • 5:41 *en mil* Ca 1,5 km • 5:43 3 Mos 19:18 • 5:45 *det* Eller "han" • 6:1 *Men* Andra handskrifter: [-]

såsom hycklarna gör i synagogorna och på gatustråken för att bli ärade av människorna. Amen, jag säger er: De har fått ut sin lön.

³Men när du gör en allmosa, ska inte din vänstra hand veta vad din högra gör, ⁴så att din allmosa är i det fördolda. Och din Far, som ser i det fördolda, ska löna dig.

Rätt bön

⁵Och när ni ber, ska ni inte vara som hycklarna. För de har det kärt att stå i synagogorna och i gatornas hörn och be, för att visa sig för människorna. Amen, jag säger er: De har fått ut sin lön.

⁶Men du när du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Far, som är i det fördolda. Och din Far, som ser i det fördolda, ska löna dig.

⁷Och när ni ber, ska ni inte rabbla ord såsom de av folkslagen. För de tänker sig att de genom sin mångordighet ska bli bönhörda. ⁸Ni ska alltså inte likna dem. För er Far vet vad ni har behov av innan ni ber honom.

Herrens bön

⁹Så ska alltså ni be:

Vår Far i himlarna,
helgas ska ditt namn.

¹⁰Komma ska ditt rike.

Ske ska din vilja, som i himmel också på jord.

¹¹Vårt tillkommande bröd ge oss idag.

¹²Och förlåt oss våra skulder,
såsom också vi förlåtit våra skyldiga.

¹³Och för oss inte in i frestelse,
utan rädda oss från det onda.

¹⁴För om ni förlåter människorna deras felsteg, ska er himmelske Far förlåta också er. ¹⁵Men om ni inte förlåter människorna, ska inte heller er Far förlåta era felsteg.

Rätt fasta

¹⁶Och när ni fastar, bli inte som hycklarna, dysterögda. För de förstör sina ansikten så att de visar sig fastande för människorna. Amen, jag säger er: De har fått ut sin lön.

¹⁷Men du när du fastar, smörj in ditt huvud och tvätta ditt ansikte, ¹⁸så att du inte visar dig för människorna fastande utan för din Far, som är i det förtäckta. Och din Far, som ser i det förtäckta, ska löna dig.

Skatter i himlen

¹⁹Spara inte ihop åt er skatter på jorden, där mal och ätande förstör och där tjuvar gör inbrott och stjäla. ²⁰Utan spara ihop åt er skatter i himlen, där varken mal eller ätande förstör och där tjuvar inte gör inbrott eller stjäla. ²¹För där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Ögat är kroppens lampa

²²Kroppens lampa är ögat. Om nu ditt öga är generöst, blir hela din kropp upplyst. ²³Men om ditt öga är ont, blir hela din kropp mörklad. Om nu ljuset i dig är mörker – vilket mörker!

Gud eller mammon

²⁴Ingen kan fasttjäna två herrar. För antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller hålla tag i en och ringakta den andre. Ni kan inte fasttjäna GUD och mammon.

Bekymra er inte

²⁵Därför säger jag er: Bekymra er inte för er själ, vad ni ska äta [eller vad ni ska dricka], eller för er kropp, vad ni ska iklä er. Är inte själen mer än födan? Och kroppen mer än klädseln? ²⁶Se på himlens fåglar, att de inte sår eller skördar eller samlar i lador. Och er himmelske Far ger dem näring. Är inte ni mycket viktigare än de? ²⁷Men vem av er kan, genom att bekymra sig, lägga till sin ålder en enda aln?

²⁸Och för klädsel, varför bekymrar ni er? Studera åkerns liljor, hur de växer. De sliter inte eller spinner. ²⁹Men jag säger er att inte ens Solomon i all sin härlighet klädde sig som en av dessa. ³⁰Men om GUD så ekiperar åkerns gräs, som finns idag och imorgon kastas i en lerugn, hur mycket mer då inte er, klentrogna?

³¹Bekymra er alltså inte och säg: Vad ska vi äta? eller: Vad ska vi dricka? eller: Vad ska vi klä oss med? ³²För allt detta söker folkslagen efter, för er himmelske Far vet att ni behöver detta alltsammans. ³³Men sök först [GUDS] rike och hans rättfärdighet, och allt detta ska tillföras er. ³⁴Bekymra er alltså inte för morgondagen, för morgondagen ska bekymra sig för sig själv. Nog för dagen är dess onda.

Flisan och bjälken

7 ¹Döm inte, så att ni inte blir dömda. ²För med den dom ni dömer ska ni dömas, och med det mått ni mäter med ska det mätas åt er.

³Men varför ser du flisan i din broders öga, men bjälken i ditt öga beaktar du inte? ⁴Eller hur ska du säga till din broder: Låt mig kasta ut flisan ur ditt öga – och se: bjälken i ditt öga! ⁵Hycklare, kasta först ut

6:19 ätande Eller "nedbrytning" (även i 6:20) · 6:22 generöst Eller "friskt" eller "uppriktigt"

6:24 mammon Arameiska för "rikedom" · 6:25 eller vad ni ska dricka Andra handskrifter: [-] · 6:27 aln Knappt 0,5 m · 6:27 ålder Eller "längd" · 6:33 GUDS rike och hans rättfärdighet Andra handskrifter:

"hans rike och rättfärdighet"

ur ditt öga bjälken. Och då ska du se bra för att kasta ut flisan ur din broders öga.

Det heliga och hundarna

⁶Ni ska inte ge det heliga åt hundarna eller kasta era pärlor framför svinen. Annars kommer de att trampa ner dem med sina fötter, och vända sig och slita sönder er.

Den som ber får

⁷Be, och det ska ges er. Sök, och ni ska finna. Bulta, och det ska öppnas för er. ⁸För var och en som ber får, och den som söker finner. Och för den som bultar ska det öppnas.

⁹Eller vem av er är en människa som hans son ska be om bröd – inte kommer han att ge honom en sten? ¹⁰Eller också är det fisk han ska be om – inte kommer han att ge honom en orm? ¹¹Om nu ni som är onda förstår att ge goda gåvor till era barn, hur mycket mer ska er Far i himlarna ge goda ting till dem som ber honom?

Gyllene regeln

¹²Alltså: allt vad ni vill att människorna ska göra för er, så ska också ni göra för dem. För detta är lagen och profeterna.

Den trånga porten

¹³Gå in genom den trånga porten. För bred är porten och rymlig vägen som leder bort till fördärvet, och många är de som går in genom den.

¹⁴Hur trång är porten och pressad vägen som leder bort till livet, och få är de som finner den.

Av frukten känns trädet

¹⁵Akta er för de falska profeterna, som kommer till er i fårs klädsel men inuti är rovlystna vargar. ¹⁶Från deras frukter ska ni känna igen dem. Inte plockar man väl ihop druvor från törnen, eller fikon från tistlar?

¹⁷Så gör varje gott träd goda frukter, men det ruttna trädet gör onda frukter. ¹⁸Ett gott träd kan inte göra onda frukter, inte heller ett ruttet träd göra goda frukter. ¹⁹Varje träd som inte gör god frukt huggs bort och kastas i eld. ²⁰Alltså är det från deras frukter ni ska känna igen dem.

²¹Inte var och en som säger till mig: HERRE, HERRE, ska komma in i himlarnas rike, utan den som gör viljan hos min Far i himlarna. ²²Många ska säga till mig på den dagen: HERRE, HERRE, har inte vi med ditt namn profeterat, och med ditt namn drivit ut demoner, och med ditt namn gjort många kraftgärningar? ²³Och då ska jag bekänna för dem att: Jag har aldrig känt er. *Dra bort från mig, ni som utför laglösheten.*

De två husbyggarna

²⁴Var och en som alltså hör dessa mina ord och gör dem ska liknas vid en klok man som byggde sitt hus på klippan. ²⁵Och ner kom vätan, och floderna kom och vindarna blåste och föll mot det huset. Och det föll inte, för det var grundat på klippan.

²⁶Och var och en som hör dessa mina ord och inte gör dem ska liknas vid en dåraktig man som byggde sitt hus på sanden. ²⁷Och ner kom vätan, och floderna kom och vindarna blåste och stötte mot det huset. Och det föll, och dess fall var stort.”

²⁸Och det hände sig, när JESUS hade fullbordat dessa ord, att skaror-na var överväldigade vid hans undervisning. ²⁹För han undervisade dem som en som hade auktoritet, och inte som deras skriftlärda.

Jesus renar en spetälsk

8 ¹Och när han gick ner från berget följde honom stora skaror. ²Och se, en spetälsk kom fram och tillbad honom och sade: ”HERRE, om du vill, kan du rena mig.” ³Och han räckte ut handen och rörde vid honom och sade: ”Jag vill. Var renad!” Och direkt renades hans spetälska.

⁴Och då säger honom JESUS: ”Se till att du inte till någon säger det. Nej, bege dig, visa dig för prästen och frambär den äregåva som Mose har förordnat, till ett vittnesbörd för dem.”

En centurions tro

⁵När han gick in i Kafarnaum, kom det fram till honom en centurion som vädjade till honom ⁶och sade: ”HERRE, min gosse är liggande i huset förlamad, förskräckligt plågad.” ⁷Och han säger till honom: ”Jag ska komma och bota honom.” ⁸Och centurionen svarade och sade: ”HERRE, jag är inte förtjänt att du går in under mitt tak. Men säg bara till med ett ord och min gosse blir helad. ⁹För även jag är en människa under auktoritet och har under mig soldater, och jag säger till den: Gå, och han går, och till en annan: Kom, och han kommer, och till min fasttjänare: Gör detta, och han gör det.”

¹⁰Och när JESUS hörde det, blev han förundrad och sade till dem som följde: ”Amen, jag säger er: Hos ingen har jag funnit en så stor tro i Israel. ¹¹Och jag säger er att många från öst och väst ska komma och luta sig till bords med Abraham och Isaak och Jakob i himlarnas rike. ¹²Men rikets barn ska kastas ut i det yttre mörkret. Där blir gråten och tändernas gnissel.”

¹³Och JESUS sade till centurionen: ”Bege dig. Som du trott ska det ske för dig.” Och helad blev [hans] gosse i den stunden.

Jesus botar Petrus svärmor

¹⁴Och JESUS kom till Petrus hus och såg hans svärmor liggande och febrig. ¹⁵Och han rörde vid hennes hand, och då lämnade henne febern. Och hon reste sig och **började** betjäna honom.

¹⁶Men när det blev kväll, förde man fram till honom många demoniserade. Och han drev ut andarna med ett ord, och alla som hade **det illa** botade han, ¹⁷för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Esaias, som sade: *Han tog våra sjukdomar och bar våra åkommor.*

Lärjungaskapets kostnad

¹⁸Men när JESUS såg en skara omkring honom, befallde han att **man** skulle fara bort till andra sidan **havet**. ¹⁹Och **det** kom fram en skriftlärard och sade till honom: "Lärare, jag ska följa dig vart du än går iväg." ²⁰Och då säger honom JESUS: "Rävarna har lyor, och himlens fåglar bon. Men Människosonen har ingenstans han lutar huvudet."

²¹Och en annan av [hans] lärjungar sade till honom: "HERRE, tillåt mig att först gå bort och begrava min far." ²²Men JESUS säger till honom: "Följ mig. Och låt de döda begrava sina egna döda."

Jesus stillar stormen

²³Och när han steg i båten följde honom hans lärjungar. ²⁴Och se, en väldig bävning kom på havet, så att båten **började** övertäckas av vågorna. Men han sov. ²⁵Och de kom fram och väckte honom och sade: "HERRE, fräls! Vi går förlorade!" ²⁶Och han säger till dem: "Varför är ni fega, ni klentrogna?" Sedan reste han sig och näpste vindarna och havet, och det blev ett väldigt lugn. ²⁷Och människorna var förundrade och sade: "Vad för en är denne? För även vindarna och havet hörsammar honom!"

Jesus botar två demoniserade

²⁸Och när han kom till andra sidan, till gadarenernas trakt, mötte honom två demoniserade som kom ut från gravarna, så väldigt besvärliga att ingen mäktade att gå förbi på den vägen. ²⁹Och se, de skrek och sade: "Vad mellan oss och dig, GUDS Son? Har du kommit hit i förtid för att plåga oss?"

³⁰Men där fanns långt ifrån dem en skock med många svin som valades. ³¹Och demonerna vädjade till honom och sade: "Om du driver ut oss, sänd oss till svinskocken." ³²Och han sade till dem: "Bege er!" Och de kom ut och for bort in i svinen, och se: hela skocken stormade ner från branten i havet och dog i vattnen.

³³Och de som vallade flydde, och ivätkomna in i staden berättade de allt, även det om de demoniserade. ³⁴Och se: hela staden kom ut, JESUS till mötes. Och när de såg honom, vädjade de att han skulle gå vidare från deras område.

Jesus förlåter synder

9 ¹Och han steg i en båt och for över till andra sidan och kom till sin egen stad. ²Och se, de bar fram till honom en förlamad, liggande på en bädd. Och JESUS såg deras tro och sade till den förlamade: "Fatta mod, barn. Dina synder förlåts."

³Och se, några av de skriftlärda sade inom sig: "Den där hädar!" ⁴Och JESUS såg deras reflektioner och sade: "Varför reflekterar ni onda ting i era hjärtan? ⁵För vad är lättare? Att säga: Dina synder förlåts, eller att säga: Res dig och vandra? ⁶Men för att ni ska veta att auktoritet har Människosonen på jorden att förlåta synder" – sedan säger han till den förlamade: "Res dig, ta din bädd och bege dig till ditt hus!" ⁷Och han reste sig och gick iväg till sitt hus. ⁸Och när skarorna såg det, fruktade de och ärade GUD som gett sådan auktoritet åt människorna.

Jesus hos tullindrivare och syndare

⁹Och JESUS drog vidare därifrån, och såg en man sittande vid tullhuset som kallades Mattheus. Och han säger till honom: "Följ mig!" Och han stod upp och följde honom.

¹⁰Och det hände sig när han låg till bords i huset, och se: många tullindrivare och syndare kom och låg till bords med JESUS och hans lärjungar. ¹¹Och när fariseerna såg det, sade de till hans lärjungar: "Varför är det med tullindrivarna och syndarna er lärare äter?" ¹²Men han hörde det och sade: "Inte har de starka behov av läkare, utan de som har det illa. ¹³Men gå och lär er vad detta är: *Barmhärtighet vill jag och inte offer*. För jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare."

Jesus och fastan

¹⁴Då kommer Johannes lärjungar fram till honom och säger: "Varför fastar vi och fariseerna [mycket], men dina lärjungar fastar inte?"

¹⁵Och JESUS sade till dem: "Inte kan bröllopsalens söner sörja så länge brudgummen är med dem? Men det ska komma dagar när brudgummen tas ifrån dem, och då ska de fasta.

¹⁶Och ingen sätter på en lapp av okrympt tyg på en gammal mantel. För den tar bort sin fullhet från manteln, och det blir en värre reva.

¹⁷Och man håller inte ungt vin i gamla läglar. Annars slits läglarna sönder, och vinet utgjuts och läglarna går förlorade. Nej, man håller ungt vin i nya läglar, och båda sambevaras."

Jairos dotter och den blödande kvinnan

¹⁸Medan han talade detta till dem, se: en ledare kom och började tillbe honom och sade att: ”Min dotter avled nu. Men kom och lägg din hand på henne och hon ska leva.” ¹⁹Och då reste sig JESUS och följde honom, även hans lärjungar.

²⁰Och se: en kvinna som hade blött i tolv år kom fram bakifrån och rörde vid hörntofsen på hans mantel. ²¹För hon sade inom sig: ”Om jag så bara rör vid hans mantel, blir jag frälst.” ²²Och JESUS vände sig och såg henne och sade: ”Fatta mod, dotter. Din tro har frälst dig.” Och frälst blev kvinnan från den stunden.

²³Och när JESUS kom till ledarens hus och såg flöjtblåsarna och skaran som väsnades, ²⁴sade han: ”Dra er undan! För flickan har inte dött, utan sover.” Och de skrattade åt honom. ²⁵Men när skaran hade drivits ut gick han in och grep hennes hand, och flickan reste sig. ²⁶Och detta rykte gick ut i hela det landet.

Jesus botar två blindas och en stum

²⁷Och när JESUS drog vidare därifrån, följde [honom] två blindas som skrek och sade: ”Förbarma dig över oss, Davids son!” ²⁸Och när han kommit till huset kom de blindas fram till honom, och JESUS säger till dem: ”Tror ni att jag kan göra detta?” De säger till honom: ”Ja, HERRE.” ²⁹Då rörde han vid deras ögon och sade: ”Efter er tro ska det ske för er.” ³⁰Och deras ögon öppnades. Och JESUS frustade mot dem och sade: ”Se till att ingen får veta.” ³¹Men de gick ut och spred ryktet om honom i hela det landet.

³²Och när de gick ut, se: då förde man fram till honom en stum demoniserad människa. ³³Och när demonen var utdriven talade den stumme, och skarorna var förundrade och sade: ”Aldrig har det visat sig sådant i Israel!” ³⁴Men fariseerna sade: ”Det är med demonernas furste han driver ut demonerna.”

Som får utan herde

³⁵Och JESUS drog omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i deras synagogor och förkunnade evangeliet om riket och botade varje åkomma och varje klenhet. ³⁶Och när han såg skarorna kände han innerligt för dem, för de var besvärade och slängda, *som får som inte har herde*. ³⁷Då säger han till sina lärjungar: ”Skörden är stor, men arbetarna få. ³⁸Bönfall därför skördens HERRE att han driver ut arbetare till sin skörd.”